

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pymontani, Liberi Baronis De Furstenberg

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

Ad Stephanum Gadium Abbatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

124 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Cur te perpetuæ noctis amor tenet,
Frustrantem cupidas Romulidum preces,
Et spes? Plena secundis

Tandem pande Favoniis
Famæ vela tuæ, finibus Italis
Qui porrecta domum Solis ad ultimam, &
Septem regna trionum

Late nomina proferant.
Mox te Pierio carmine nobilem
Dignis posteritas tollet honoribus,
Magnorumque beatis
Vatum cœtibus inferet.

A D

STEPHANUM GRADIUM
ABBATEM.

Sic tibi sint faciles Musæ, sic dexter Apollo
Sororibus cum Gratiis
Adsit, & attentis bibat auribus, optime, poscis
Quæ supplici, GRADI, prece:
Ut mihi flexanimo permotam carmine mentem
Alti tenacem consili
Expugnans. juvat ire jugis, juvat usque relictum
Lustrare Musarum nemus,
Et virides hedera rupes, & rupibus undas
Haurire manantes sacris.
Sentit enim Phœbi stimulos, & pectus anhelat
Calore succensum tuo.

Non tamen heroes ausim tentare cothurnos,
 Magnique laudes CHISII
 Deterere ingenii culpa. Quis namque canendo
 Æquare virtutes queat?
 Quis Melitæ curas, aut fortia facta Padusæ,
 Quis alta Romæ munera?
 Nemo difficiles pacis, mihi crede, labores
 Cantare dignius potest
 Ipso CHISIADE; seu ferrea Martis iniqui
 Abominatus secula
 Luget, & undantem Germano sanguine Rhenum
 Et arma damnat impia:
 Seu conjuratas Bellonæ justius iras
 In terga verti barbara
 Imperat, ac fido lacerari cornua ferro
 Lunæ superba Thraciæ.
 Sed quæ vefanas agitat discordia gentes?
 Quis mutuas cædes furor?
 Quæ rabies? aut quæ dementia suadet amico
 Emi cruore lauream?
 Quis pudor Odrysii regnum fulcire Tyranni
 Labentis Europæ malo,
 Et, Venetas qui carpat opes, permittere Cretam
 Scythæ premendam perfido?
 Parcite, civili jam tandem parcite bello:
 Satis ruinas urbium
 Flevimus, & sparfos cognato sanguine campos:
 Datum fatis discordiæ.

126 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Parcite. vel si tantus amor vos Martis adurit,

Si tanta regnandi fitis,

Mutatis odiis Gallus conspiret Ibero.

Hic nota per vestigia

Regna petat Libyæ: Solymos magis ille triumphos

Virtutis antiquæ memor

Ambiat, & palmas late frondentis Idumes

Victrice decerpat manu.

Ite alacres, ite ergo, mari date vela secundo

Devota pugnae nobili,

Ite pii Reges: conjunctas foedere dextras

Communis armet ultio,

Aut metus, incumbat propius ne barbarus hostis

Clara potitus insula.

At nos, Germani proceres, jam pace recepta

Ad arma cessantes nova

Ister ad arma vocat, dudum indignantibus undis,

Qui Bistonum pressus jugo

Servit, & excidium nobis ac damna minatur

Extrema fortunæ gravis.

Quin igitur pulchra pro libertate ruentes

Vicina Budæ mœnia

Rumpimus, & vastus qua verberat ostia Pontus

Immugientem Bosporum

Addimus imperio, referentes signa superbis

Derepta Byzanti tholis?

Tunc me cognatas acies, & nobile bellum

Gravi sonantem barbito